

عنوان مقاله:

ارزیابی اثرات فضای سبز بر میزان پایداری سبک زندگی ساکنان مجتمع های مسکونی (مورد نمونه: مسکن مهر فازهای ۳ و ۲ شهر خرم آباد)

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و مهندسی و سومین کنگره بین المللی عمران، معماری و شهرسازی آسیا (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

سهیلا شرفی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری - دانشگاه آزاد اسلامی واحد خرم آباد

خلاصه مقاله:

فضای سبز به ویژه پارک های شهری به عنوان عنصر اصلی در اوقات فراغت و آرامش بخشی به شهروندان حیاتی می نماید. از سوی دیگر یکی از راه های رسیدن به توسعه پایدار و ایجاد سرزندگی داشتن رفاه و آسایش در زندگی است. یکی از مسایلی که به صورت انکارناپذیری بر نحوه معماری موثر است سبک زندگی مخاطبان است. در این راستا توجه به فضای سبز شهری به عنوان متغیر مستقلی که سبک زندگی انسان را تغییر می دهد و به تبع آن سبک زندگی به عنوان عاملی که میزان و نحوه مصرف انرژی و در نهایت توسعه پایدار شهری را تحت تاثیر قرار می دهد ضروری می نماید این پژوهش از نوع توصیفی تحلیلی می باشد. برای گردآوری اطلاعات از روشهای مطالعات کتابخانه ای و همچنین مشاهده مستقیم و توزیع پرسشنامه استفاده شده است. حجم نمونه های آماری ۱۸۰ پرسشنامه در طیف لیکرت می باشد. برای اثبات روایی و پایایی سوالات از آزمون ضریب آلفای کرونباخ استفاده شد. سپس متغیرهای جدید حس تعلق-رضایتمندی و سبک زندگی ایجاد و به بررسی ارتباط میان این متغیرها و رضایتمندی از فضای سبز موجود با استفاده از آزمون همبستگی اسپیرمن پرداخته شد. یافته های پژوهش نشان داد که ارتباط معنا داری میان این متغیرها و سطح رضایت مندی افراد از فضای سبز موجود وجود دارد به این معنا که هر چه کیفیت فضای سبز افزایش یابد حس تعلق و رضایتمندی افزایش و سبک زندگی افراد به وی پایداری حرکت می کند.

کلمات کلیدی:

فضای سبز-سبک زندگی پایدار-رضایتمندی-حس تعلق-توسعه پایدار شهری -مسکن مهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1408190>

